

et Beløb af 8,250 Kr., og jeg er i det heldige Tilfælde at kunne anvise et andet Sted, hvor man kan spare disse Penge. Vi have nemlig foreslaaet at nedsætte Bevillingen til Skytteforeninger paa den Maade, at der i det kommende Aar anskaffes for 2,000 Kr. færre Rifler og bliver bortskudt for 6,000 Kr. mindre Ammunition. Jeg tror ikke, der vilde ske nogen Ulykke, om vi købte lidt færre Rifler og bortskød saa meget mindre Krudt. Man vilde derved netop spare et Beløb af 8,000 Kr., som vilde kunne anvendes paa en langt smukkere og bedre Maade, hvis vi anvendte det paa den Række Fagskoler, jeg her har nævnt, og derigennem søgte at udvikle Arbejdsdueligheden og Arbejdsglæden hos disse Fags Udøvere.

Derefter skal jeg gøre nogle Bemærkninger om et Ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokratiet med Tilslutning af det radikale Parti og gaar ud paa at forhøje Bevillingerne til Hjælpekasserne, 250,000 Kr., med 200,000 Kr. Jeg kan her henvise til den Resolution, som blev vedtaget paa Købstadmødet den 24. Februar 1912. Der beskæftigede man sig bl. a. med Spørgsmaalet om Statens Tilskud til Hjælpekasser, og man vedtog der følgende Udtalelse: „Statstilskuddet til Hjælpekasserne fastsættes paa de aarlige Finanslove, saaledes at der altid sikres Kommunerne mindst en Trediedel Refusion fra Statskassen af den gennem Hjælpekasserne udradede Understøttelse“. Nu er der fra Ministeriets Side foreslaaet 250,000 Kr.; men det er vist aldeles givet, at denne Sum ikke slaar til, naar man vil yde Hjælpekasserne en Trediedel i Refusion. Det er meget naturligt, at Købstæderne paa deres Møde rejste dette Spørgsmaal og have fremholdt dette Krav om, at de skulle have den Trediedel, som Loven i øvrigt taler om. Jeg skal derfor anbefale dette Forslag. Jeg tror ikke, man behøver at sige mange Ord til Anbefaling for Hjælpekasserne. Det er en Institution, som er kommet til at spille en uhyre nyttig og gavnlig Rolle i vort offentlige Liv, og hvorigennem mange Mennesker frelses fra at komme ind under Fattigvæsenet, saaledes at man holder Modet og Selvstændighedsfølelsen oppe hos mange fattige Mennesker. For mange af dem, som ere naaede til det Punkt, at de maa modtage den første Fattighjælp, gælder det meget ofte, at de samtidig dermed faa et moralsk Knæk, saaledes at de sige: Nu er jeg kommen ind under Fattigvæsenet, nu har jeg ikke mere noget at tabe; lad mig nu blive her,

da jeg er kommet her, og lad mig saa stille mine Fordringer, lad mig udnytte det offentlige Fattigvæsen saa vidt og saa langt, som jeg kan. Men det er langt bedre og smukkere at opretholde Selvstændighedsfølelsen og Modet hos de Folk, der ere i Trang, og yde dem en virksom Hjælp gennem Hjælpekasserne. Derfor have vi fra vor Side været med til at stille dette Forslag om at bevilge 200,000 Kr. udover det, som er foreslaaet fra Ministerens Side.

Den ærede Ordfører (N. P. Jensen) har omtalt Forhøjelsen af de 2,000 Kr. til Dansk Idrætsforbund. Der er til dette Forslag stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at det lille Ord „indtil“ skal udgaa af Lovforslagets Tekst. Hvis nemlig dette Ord bliver staaende, ere de 2,000 Kr., som bevilges, ganske sikkert kun en Skueret, som Dansk Idrætsforbund ikke vil faa nogen Glæde af; men hvis dette Ord „indtil“ bliver strøget, bliver Bevillingen effektiv; og derfor ville vi anbefale, at der stemmes for, at det lille Ord „indtil“, der staar i Forslaget, udgaa.

Angaaende Redningshjemmene er der fra socialdemokratisk Side, med Tilslutning af de Radikale, foreslaaet en Forhøjelse af 5,500 Kr. Disse Redningshjem gøre i mange Tilfælde overordentlig stor Gavn, og de trænge sikkert til Støtte; vi have derfor ment, at det vilde være fuldt ud forsvarligt at give dem dette yderligere Tilskud.

Jeg har saa til Slutning kun et Punkt at omtale, det er Forhøjelsen af Laanebevillingen til Haandværkere. Der er paa Finansloven opført et Beløb af 75,000 Kr., som kunne udlaanes til Haandværkere og mindre industridrivende, og for disse Laan er det Meningen, at de skulle kunne anskaffe sig Værktøj eller Værktøjsmaskiner, Motorer og lignende. Det har vist sig, at der er betydeligt Begær om at faa Del i disse Laan; saaledes indkom der i Aaret 1909—10 171 Ansøgninger, hvoraf kun 50 kunde bevilges; i 1910—11 var der 132 Ansøgninger, hvoraf ligeledes 50 bleve bevilgede, og i 1911—12 er der indkommet 127 Ansøgninger; deraf have 54 faaet Tilsgagn om Laan af noget forskellig Størrelse, saaledes at hele den Sum, der er stillet til Raadighed, 75,000 Kr., er udlaant hvert Aar. Vi have nu ment, at da Begæret om at faa Del i disse Laan, er saa stort, vilde det være rigtigt at forhøje denne Laanesum, og vi foreslaa den derfor forhøjet til 125,000 Kr. Der skal svares en Rente af Laanene af 3 pCt. Hvis